

P. NAGY ISTVÁN

Punctum finale

„Sebtében eddig”
(A. J.)

Kezdőpont felől?
Végpont felé?
Végponttól távol?
Végponthoz közel?
Amelyben végződik.
Ahogy kezdődik
el.

Ma már

Nem a repülőt:
már csak a kondenzcsíkot
nézem az égen.

Alkonyi részegség

Valami tiszta
és fényes nagyszerűség
csöndesen ragyog.

Virágos kerékpár

Falnak döntve áll
egy virágos kerékpár
a verőfényben.

Március hava

Tavas van –
súgja a fának a levél,
mint aki fél.
S ahogy meglódul a szél,
sűrű pelyhekben
hullani kezd el a hó,
sok kicsi, bohó
pihe
száll a levelekre.
Minden levél össze-
rezzen, a fa is tán

ágrecsegve,
sóhajt,
lombjával legyint:
semmiség.
Szavára –
hogy az egész csak vaklárma
megint –,
elcsitul a sok kis levél.
Álomba ringatja
őket a szél.